

Arrest

nr. 305 705 van 26 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 2 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 9 januari 2024 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN /*loco* advocaat L. SENGL en in het bijzijn van de moeder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Je bent op [...] april 2016 geboren in Luanda en beschikt over de Angolese nationaliteit. Je zou samen met jouw moeder X (CG [...]) in het begin van het jaar 2020 Angola hebben verlaten. Jouw moeder diende op 28 februari 2020 een eigen verzoek om internationale bescherming in. Voor dit verzoek, dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 ook voor jou als vergezellende minderjarige van toepassing is, werd op 19 juli 2022 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

Jouw moeder diende geen beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en tegen deze beslissing kan geen beroep meer worden ingediend.

De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 13 maart 2023 diende je in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Jouw moeder vertelt daarbij dat zij een slechte relatie had met jouw vader, XX, waarbij ze door hem werd mishandeld. Wanneer jij twee jaar oud was, besloot jouw moeder jouw vader te verlaten. Hij trok een mes en bedreigde jouw moeder wanneer zij recentelijk uit elkaar gingen, waarna zij een klacht tegen jouw vader indiende. Er werd een gerechtelijk proces opgestart om te oordelen over het voogdijschap over jou. Jouw moeder kreeg de voogdij en jouw vader diende alimentatie te betalen. Daar was hij niet tevreden over. Er werd een overeenkomst tussen jouw ouders onderling gesloten waarbij jouw moeder beloofde dat ze haar klacht zou intrekken als jouw vader een visum voor jullie regelde om naar Europa te gaan. Jullie gingen met z'n drieën naar Portugal en verder naar de broer van jouw vader. Van daaruit is jouw moeder met jou naar België gevlucht. Jouw vader diende terug te keren naar Angola omwille van zijn werk. Daar aangekomen merkte hij op dat het alimentatiegeld automatisch van zijn rekening ging. Jouw vader is daar heel boos voor geworden en zou jou volgens de verklaringen van jouw moeder sindsdien liever vermoorden dan geld voor jou te betalen. Op 15 oktober 2023 kreeg jouw moeder een berichtje van jouw vader dat hij wilde afspreken. Tot op heden heeft jouw moeder geen klacht ingediend tegen jouw vader. Haar moeder, jouw oma, heeft haar dit afgeraden in de hoop dat jouw vader zou afkoelen.

Jouw moeder legt geen documenten neer ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het CGVS op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat dat er in jouw hoofde bepaalde procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek om internationale bescherming door het CGVS steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd jouw moeder in jouw plaats gehoord, aangezien jij zelf wegens jouw jonge leeftijd nog niet over de capaciteiten of het onderscheidingsvermogen beschikt om een persoonlijk onderhoud af te leggen gehoord (artikel 57/5ter, §2, 2° en/of 57/6, §3, 2e lid Vreemdelingenwet).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming waar hij overeenkomstig artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet als vergezellende minderjarige eveneens bij betrokken is. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en uit de verklaringen van jouw moeder op het Commissariaat-generaal echter niet dat je eigen feiten aanhaalde die een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde kunnen rechtvaardigen.

Jouw moeder haalt aan dat jullie niet kunnen terugkeren naar jouw land van herkomst, Angola, omdat jouw vader, XX, bedreigingen heeft geuit dat hij jou zou doden omdat hij geen alimentatie voor jou wilt betalen. Hij belandt liever in de gevangenis dan geld aan jou uit te geven.

Wat betreft jouw vrees bij terugkeer oordeelt het CGVS als volgt:

*Vooreerst dient te worden vastgesteld dat **jouw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het Verdrag van Genève van 28 juli 1951**, meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.*

*De door jou ingeroepen problemen zijn immers louter van **gemeenrechtelijke aard** en hebben als zodanig geen betrekking op de criteria van het Verdrag van Genève.*

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u, omwille van de voorgehouden problemen met uw vader, een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst. Er dient immers te worden

vastgesteld dat de elementen die jouw moeder ter zake aanhaalt **onvoldoende zwaarwichtig** zijn om als **ernstige schade** zoals bedoeld in de definitie van **subsidiare bescherming** te worden beschouwd.

Jouw moeder stelt immers dat jouw vader jullie telefonisch bedreigt en daarbij doodsbedreigingen uit ten opzichte van jou, omdat hij geen alimentatie voor jou wil betalen (NPO, p. 6). Het blijft echter bij blote beweringen. Jouw moeder laat een berichtje zien op haar gsm dat afkomstig zou zijn van jouw vader. Deze klinkt als volgt: "Goedenavond, laat mij uw standpunt weten of de plaats waar we mekaar kunnen ontmoeten morgen en het uur. Ik ben in België." (NPO, p. 12 – 13). Nergens blijkt uit dergelijk bericht dat jullie door jouw vader worden bedreigd. Er wordt jouw moeder de kans geboden om binnen de twee weken, eindtermijn vrijdag 17 november, andere berichten toe te voegen maar jouw moeder blijft hierbij in gebreke.

Bovendien vertelt jouw moeder dat ze een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in België op 28 februari 2020. Door de dossierbehandelaar gevraagd of de bedreigingen van jouw vader reeds waren gestart voordat zij een verzoek indiende, antwoordde ze instemmend (NPO, p. 7). Het is dan ook verwonderlijk dat in zijn geheel niets vermeld wordt over de vrees die wordt aangehaald in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming wanneer aan jouw moeder tijdens haar eigen persoonlijk onderhoud wordt gevraagd of zij enige vrees heeft voor haar zonen bij terugkeer naar Angola. Ze haalt louter aan dat jullie hier een goede opvoeding en scholing genieten (notities van het persoonlijk onderhoud moeder, d.d. 08 februari 2022, p. 27 – 28). Geconfronteerd met deze vaststelling tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 14 november 2023, waarbij zij jou vertegenwoordigt, antwoordt jouw moeder als volgt: "Ik heb dat toen nooit gedaan, omdat hij de vader is van mijn zoon. Ik dacht dat hij jaloers was. Ik wist niet dat hij tot dergelijke dingen in staat was." (NPO, p. 14).

Ondanks dat jouw moeder reeds bedreigingen ontving van jouw vader, waarbij hij jou met de dood bedreigde, voor zij haar eigen verzoek om internationale bescherming indiende – op 28 februari 2020 – diende zij sinds drie jaar geleden tot op heden geen klacht in tegen jouw vader omwille van die bedreigingen. Zelfs wanneer ze een bericht van jouw vader ontving op 15 oktober 2023 (zie supra) waarbij hij vroeg om jullie te ontmoeten, acht jouw moeder het niet noodzakelijk om bescherming in te roepen van de Belgische politie (NPO, p. 9 – 10, 12 – 13).

De combinatie van bovenstaande vaststellingen ondermijnt reeds de ernst van de door u geschetste vrees. Noch blijkt uit bovenstaande dat de bedreigingen die jullie ontvingen ernstig waren, noch acht uw moeder de situatie ernstig genoeg om hier iets over te vermelden tijdens haar eigen verzoek om internationale bescherming of om hier melding van te maken bij de politionele instanties in België.

Verder dient te worden opgemerkt dat het relaas dat jouw moeder aanhaalt in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming door jouw moeder gekoppeld wordt aan de problemen die zij eerder aanhaalde en waarvan reeds werd geoordeeld dat ze niet geloofwaardig waren, omdat ze onder meer niet eerlijk bleek te zijn over jullie binnenkomst in Europa, jullie reisgezelschap en de relatie van jouw moeder met XX, jouw vader, tevens de persoon die jouw moeder nu aanhaalt als vervolgingsactor binnen jouw verzoek om internationale bescherming. Zij vertelt tijdens het persoonlijk onderhoud van 14 november 2023, waarbij zij jou vertegenwoordigt, dat zij jouw vader heeft gevraagd om een visum voor haar te regelen omwille van haar problemen in ruil voor de belofte dat zij haar klacht tegen hem zou intrekken. Jullie zijn vervolgens samen naar Portugal en Frankrijk gereisd, maar jij en jouw moeder zijn van daaruit gevlucht naar België. Wanneer jouw vader terugkeerde naar Angola en opmerkte dat het alimentatiegeld automatisch van zijn loon werd afgehouden, zijn de bedreigingen volgens jouw moeder ernstiger geworden (Notities van het persoonlijk onderhoud op 14 november 2023 (verder: NPO), p. 6 – 8; zie weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiare beschermingsstatus moeder, d.d. 19 juli 2022).

Het is bovendien opmerkelijk dat het relaas dat jouw moeder in jouw hoofde aanhaalt tijdens het persoonlijk onderhoud van 14 november 2023 op het CGVS opvallend gestoeld is op de elementen betreffende jullie binnenkomst in Europa en het reisgezelschap waarmee jullie naar Europa kwamen waarvoor haar – onder andere – het vluchtelingenstatuut of statuut van subsidiair beschermde werd geweigerd. Zo is te lezen in haar weigeringsbeslissing dat ze de Belgische asielinstanties bewust trachtte te misleiden wat betreft jullie binnenkomst in Europa en jullie reisgezelschap. Jouw moeder verzweeg bovendien tijdens haar eigen procedure dat jouw vader met jullie is meegereisd naar Europa. Ook deze tegenstrijdigheid verwerkt ze in de verklaringen die ze aflegt in jouw naam. Waar zij volhield dat zij een visum voor Frankrijk aanvroeg, bleek op basis van objectieve informatie dat jullie een visum aanvroegen voor Portugal en dus niet voor Frankrijk. Tijdens het persoonlijk onderhoud waarbij zij jou representeert, past ze hier een mouw aan door nu te stellen dat jullie samen met jouw vader XX naar Portugal zijn gereisd via een visum dat hij voor jullie heeft geregeld en dat jullie na aankomst doorreisden naar de broer van uw vader die in Frankrijk woonde (NPO, p. 6; zie weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiare beschermingsstatus moeder, d.d. 19 juli 2022).

De vaststelling dat jouw moeder elementen uit haar eigen verzoek om internationale bescherming, en vooral haar beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, gebruikt om een relaas voor jouw verzoek om internationale bescherming in elkaar te puzzelen, herstelt geenszins haar teloorgegangene algemene geloofwaardigheid.

Het zomaar post factum veranderen van haar verklaringen naargelang de argumenten die werden aangedragen tegen haar eigen verzoek, overtuigt geenszins. Bovendien blijken haar nieuwe verklaringen nog steeds strijdig met de vaststelling dat zij en haar (beweerde ex-)partner (uw vader) een visum konden aanvragen als 'esposa/ esposo' (echtgenoten). Er kan immers niet ingezien worden hoe dat zou kunnen indien zij in werkelijkheid reeds uit elkaar gingen in Angola en er een juridische strijd over het voogdijschap voerden, die in het voordeel van jouw moeder uitdraaide, zoals zij nu verklaart terwijl ze jou representeert (NPO, p. 5, 6).

Uit artikel 57/6, § 3, 6° Vw. volgt dat het niet volstaat dat een minderjarige verzoeker "nieuwe" feiten of elementen aanhaalt. Opdat je verzoek ontvankelijk kan verklaard worden moet je immers (1) eigen feiten aanhalen én (2) deze eigen feiten moeten bovendien "een apart verzoek rechtvaardigen".

Gelet op wat voorafgaat dient te worden besloten dat jouw moeder geen vrees heeft kunnen aannemelijk maken in jouw hoofde en dat er onvoldoende eigen elementen werden aangehaald die een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde kunnen rechtvaardigen.

Jouw moeder legt geen documenten neer ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming. Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werden jouw ouders de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jouw ouders werden verstuurd op 23 november 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor jouw moeder wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift

In het enig middel voert verzoeker de schending aan van:

- "- de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de vreemdelingen;
- de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen;
- het algemene beginsel volgens hetwelk de administratieve overheid verplicht is haar beslissing te nemen na kennis te hebben genomen van alle relevante elementen van de zaak;
- kennelijke beoordelingsfout;
- Art 3 van Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;
- niet-naleving van de regels in de "Guide to procedures and criteria for determining refugee status", uitgegeven door het Hoge Commissariaat voor de Vluchtelingen;
- de procedureregels voor asielaanvragen".

Verzoeker verweert zich als volgt:

"Uit het dossier van de verzoeker blijkt dat hij minderjarig is.

Om adequaat op zijn behoeften in te spelen, zijn er ondersteunende maatregelen met betrekking tot hem genomen tijdens de behandeling van zijn verzoek bij het Commissariaat-generaal: voor zover Verzoeker te jong is om persoonlijk te worden gehoord, is zijn moeder in zijn plaats gehoord bij het Commissariaat-generaal.

Gelet op het voorgaande kan er in de huidige omstandigheden redelijkerwijs van worden uitgegaan dat de rechten van Verzoeker in de hem betreffende asielprocedure zijn geëerbiedigd en dat hij de op hem rustende verplichtingen heeft kunnen nakomen.

Ook al blijkt overduidelijk dat de afwijzende partij geen rekening heeft gehouden met de kennelijke kwetsbaarheid van verzoeker, die in het land van herkomst slecht is behandeld.

Dat na onderzoek van alle elementen van zijn dossier, het verzoek om internationale bescherming onontvankelijk werd verklaard, overeenkomstig artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de vreemdelingen.

Wat de vrees van verzoeker betreft in geval van terugkeer, is de commissaris-generaal in de eerste plaats van oordeel dat de problemen die verzoeker ondervindt niet beantwoorden aan de criteria van het Verdrag van Genève van 28/07/1951, namelijk ras, nationaliteit, godsdienst, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep.

Ook al staat vast dat de bedreigingen en het geweld van de vader van het kind binnen de context van huiselijk geweld vallen, die ongetwijfeld voldoen aan de criteria van laatstgenoemd Verdrag.

Ten tweede, het feit dat de heer XX dreigt het gemeenschappelijke kind te doden als het terugkeert naar Angola, zelfs in de veronderstelling dat het verzoek van de verzoekende partij niet voldoet aan de vereisten van dit verdrag, quod non. Deze laatste vraagt zich af of de wederpartij de door de belanghebbende gevoede vrees heeft onderzocht vanuit het oogpunt van artikel 48/4 van de wet van 15/12/1980 die de subsidiaire bescherming organiseert.

Hetzelfde geldt voor artikel 3 van het EVRM: "Het Hof erkent dat, gelet op de bijzondere situatie waarin asielzoekers zich bevinden, het vaak nodig is hen het voordeel van de twijfel te geven bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van hun verklaringen (EHRM, F.G tegen ZWEDEN over artikel 3 van het EVRM)".

Ten slotte is de commissaris-generaal van mening dat de verzoeker geen bewijs heeft geleverd ter ondersteuning van de beslissing waartegen het beroep is ingesteld.

Bij gebrek aan een dergelijk document kunnen de overeenstemmende en relevante verklaringen van de asielzoeker voldoende bewijs vormen van zijn vluchtelingenstatus, op voorwaarde dat zij mogelijk, aannemelijk en oprecht zijn, met elkaar overeenstemmen en niet in tegenspraak zijn met algemeen bekende feiten (C.C.E., 11 februari 2010, nr. 38612; C.C.E., 04 december 2009, nr. 35347; C.E., 02 april 2008, nr. 180663).

Bovendien beveelt de Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties aan om het voordeel van de twijfel te geven aan verzoekers die, zoals in dit geval, geen bewijs kunnen leveren voor hun verklaringen, als hun relaas geloofwaardig lijkt (CCE, 28/01/2014, nr. 117740; C.C.E., 11 februari 2014, nr. 118690; C.C.E., 14 januari 2011, nr. 54402).

Dat de vrees van verzoeker derhalve moet worden beoordeeld met betrekking tot zijn land van herkomst, Angola, het land waar hij gewoonlijk verblijft (C.C.E., 24 januari 2014, 2014, nr. 117.572).

Bovendien wordt de vrees voor vervolging zowel objectief als subjectief geanalyseerd, rekening houdend met alle omstandigheden van het geval, met inbegrip van de persoonlijkheid van de verzoeker, met dien verstande dat de psychologische reacties van individuen niet noodzakelijk identiek zijn in dezelfde omstandigheden.

Dat de eerste erkenningsrichtlijn 2004/83/EG betrekking had op kwetsbare asielzoekers. In casu is verzoeker minderjarig.

Dat deze bijzondere kwetsbaarheid van verzoeker noodzakelijkerwijs een negatieve invloed heeft gehad op het verloop van de procedure.

Dat deze kwetsbaarheid kan leiden tot de verstoring van een hoorzitting of een verklaring kan zijn voor omissies, inconsistenties of zelfs valse verklaringen of het gebruik van valse documenten...

Er zij aan herinnerd dat een van de grootste moeilijkheden nog steeds bestaat in de erkenning dat de psychologische en sociale gevolgen ook een behoefte aan bescherming in de zin van het Verdrag van Genève kunnen doen ontstaan (C.C.E., 61.832, 19 mei 2011, C.C.E., nr. 60.622, van 29 april 2011).

Dat de motivering van de bestreden beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ontoereikend is, aangezien zij geen rekening houdt met de bijzondere elementen die verband houden met de concrete situatie van verzoeker, die tijdens zijn hoorzitting voldoende duidelijk heeft uiteengezet en objectieve informatie over zijn persoonlijke situatie heeft verstrekt, en op basis waarvan hij niet kan begrijpen waarom zijn asielaanvraag niet in aanmerking is genomen, ondanks deze verschillende aangevoerde en overgelegde elementen die geen weerklank vinden in de genoemde motivering (C.C.E., 8 augustus 2013, nr. 108.144).

De argumenten van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kunnen overeenkomstig het voorgaande worden afgewezen.

De weigerachtige partij had, op grond van haar verplichting om de regels van het Hoge Commissariaat voor de Vluchtelingen met betrekking tot de behandeling van asielaanvragen na te leven, een analyse moeten uitvoeren die in overeenstemming was met de door de belanghebbende in dit middel bepleite bepalingen.

De afwijzende partij had kunnen trachten bewijzen te vinden om verzoekers vluchtelingenstatus te bevestigen en hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Integendeel, de afwijzende partij is haar verplichtingen niet nagekomen en haar beslissing moet nietig worden verklaard en/of worden herzien.

De bestreden beslissing moet worden herzien en/of nietig worden verklaard."

Beoordeling

3. De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen en rechtspraak impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Waar verzoeker de schending aanvoert van de *“niet-naleving van de regels in de “Guide to procedures and criteria for determining refugee status”, uitgegeven door het Hoge Commissariaat voor de Vluchtelingen”* en *“de procedureregels voor asielaanvragen”* dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet concreet omschrijft welk onderdeel van de proceduregids van de UNHCR (die overigens slechts een algemene leidraad is) of welke ‘procedureregels’ werden geschonden door de bestreden beslissing; derhalve kunnen deze vermeende schendingen niet dienstig worden aangevoerd.

De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen voorts geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. De Raad gaat te dezen enkel na of verweerder al dan niet terecht heeft besloten dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

4. De commissaris-generaal nam de bestreden beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten”*.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

Deze *“eigen feiten”* in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk *“nieuwe elementen of feiten”* te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (*“Practical Guide on Subsequent Applications”* van december 2021 van EASO, p. 44).

5. Verzoeker verwijst naar zijn minderjarigheid en stelt:

“Uit het dossier van de verzoeker blijkt dat hij minderjarig is.

Om adequaat op zijn behoeften in te spelen, zijn er ondersteunende maatregelen met betrekking tot hem genomen tijdens de behandeling van zijn verzoek bij het Commissariaat-generaal: voor zover Verzoeker te jong is om persoonlijk te worden gehoord, is zijn moeder in zijn plaats gehoord bij het Commissariaat-generaal.

Gelet op het voorgaande kan er in de huidige omstandigheden redelijkerwijs van worden uitgegaan dat de rechten van Verzoeker in de hem betreffende asielprocedure zijn geëerbiedigd en dat hij de op hem rustende verplichtingen heeft kunnen nakomen.”

Verzoeker stelt bijgevolg zelf dat zijn rechten als kwetsbare minderjarige in de hem betreffende asielprocedure zijn geëerbiedigd.

6. De Raad stelt verder vast dat het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker berust op de feiten die zijn moeder in haar verzoek om internationale bescherming heeft aangehaald.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande:

“Jouw moeder haalt aan dat jullie niet kunnen terugkeren naar jouw land van herkomst, Angola, omdat jouw vader, XX, bedreigingen heeft geuit dat hij jou zou doden omdat hij geen alimentatie voor jou wilt betalen. Hij belandt liever in de gevangenis dan geld aan jou uit te geven.

Wat betreft jouw vrees bij terugkeer oordeelt het CGVS als volgt:

*Vooreerst dient te worden vastgesteld dat **jouw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke***

*overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. De door jou ingeroepen problemen zijn immers louter van **gemeenrechtelijke aard** en hebben als zodanig geen betrekking op de criteria van het Verdrag van Genève.*"

De loutere en niet-uitgewerkte bewering dat "vast[staat] dat de bedreigingen en het geweld van de vader van het kind binnen de context van huiselijk geweld vallen, die ongetwijfeld voldoen aan de criteria van laatstgenoemd Verdrag" kan onmogelijk aangenomen worden als nuttig en concreet verweer ten aanzien van de terechte motivering dat verzoekers aangevoerde problemen louter van algemeenrechtelijke aard zijn en geen nexus hebben met het Verdrag van Genève.

7. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus oordeelt de bestreden beslissing:

*"Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u, omwille van de voorgehouden problemen met uw vader, een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst. Er dient immers te worden vastgesteld dat de elementen die jouw moeder ter zake aanhaalt **onvoldoende zwaarwichtig** zijn om als **ernstige schade** zoals bedoeld in de definitie van **subsidiaire bescherming** te worden beschouwd."*

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande op omstandige wijze en komt onder meer tot de volgende conclusies:

- *"De combinatie van bovenstaande vaststellingen ondermijnt reeds de ernst van de door u geschetste vrees. Noch blijkt uit bovenstaande dat de bedreigingen die jullie ontvingen ernstig waren, noch acht uw moeder de situatie ernstig genoeg om hier iets over te vermelden tijdens haar eigen verzoek om internationale bescherming of om hier melding van te maken bij de politionele instanties in België."*

- *"De vaststelling dat jouw moeder elementen uit haar eigen verzoek om internationale bescherming, en vooral haar beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, gebruikt om een relaas voor jouw verzoek om internationale bescherming in elkaar te puzzelen, herstelt geenszins haar teloorgegangene algemene geloofwaardigheid."*

Het zomaar post factum veranderen van haar verklaringen naargelang de argumenten die werden aangedragen tegen haar eigen verzoek, overtuigt geenszins.

Bovendien blijken haar nieuwe verklaringen nog steeds strijdig met de vaststelling dat zij en haar (beweerde ex-)partner (uw vader) een visum konden aanvragen als 'esposa/ esposo' (echtgenoten). Er kan immers niet ingezien worden hoe dat zou kunnen indien zij in werkelijkheid reeds uit elkaar gingen in Angola en er een juridische strijd over het voogdschap voerden, die in het voordeel van jouw moeder uitdraaide, zoals zij nu verklaart terwijl ze jou representeert (NPO, p. 5, 6)."

Het louter volharden dat verzoekers vader dreigt om verzoeker te doden in geval van terugkeer naar Angola kan niet aangenomen worden als concreet en nuttig verweer ten aanzien van de omstandige motivering in de bestreden beslissing waaruit de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde relaas blijkt.

8. Gelet op het voorgaande wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker.

Kosten

9. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS